

عنوان مقاله:

روش تحصیل امنیت در فقه سیاسی اسلام و عمده‌ترین مکاتب امنیتی دیگر

محل انتشار:

دوفصلنامه افق های نو در فقه اساسی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

میرزاحسین فاضلی - دکتری فقه سیاسی جامعه المصطفی العالمیه

خلاصه مقاله:

پرسشی که این مقاله رسالت پاسخ دهی آن را به عهده دارد، این است که فرایند تحصیل امنیت بر اساس آموزه‌های فقه سیاسی اسلام؛ چگونه قابل تحقق است، و در مقایسه باروش تحصیل امنیت، در مکاتب دیگر از چه برجستگی‌های برخوردار است. در فرایند تحصیل امنیت، مکاتب مختلف، رویکردهای ویژه خویش را دارند. و این مسئله در دوران، بین روش‌های استفاده از: «زور» و «اقتدار» تا «اقناع» بر اساس رویکردهای مختلف، دور میزند. بر اساس رویکردهای دموکراسی مابانه نوعا سخن از اقناع گفته میشود. با این حال، در مکتب لیبرال؛ در این باب، مشی دوگانه‌دیده میشود؛ چه اینکه آنان از مولفه «اقناع» در برابر لیبرالها و از مولفه «زور» علیه کشورهای غیرلیبرال سودمیبند. در رویکرد شریعت‌گرایان، که چرخه روش تحصیل امنیت، بیشتر برآستانه اقتدار دور میزند؛ تحصیل امنیت، در اسلام ابعادی زیادی دارد: همانند روش تحصیل امنیت سیاسی، نظامی، فرهنگی، اقتصادی، و محیط زیست. امنیت سیاسی؛ از طریق برقراری عدالت و رعایت عدل و انصاف؛ مشورت، اعطای آزادی‌های لازم در زمینه مورد نظر، امکان‌پذیر است. امنیت اجتماعی؛ از طریق امر به معروف و نهی از منکر، نصیحت، تذکر، رعایت حریم خصوصی مردم. امنیت فرهنگی، در فقه سیاسی اسلام از طریق، هجرت، دعوت، امر به معروف و نهی از منکر، و پای بندی به آموزه‌های دینی، امنیت اقتصادی، از طریق برقراری عدالت اجتماعی، توزیع عادلانه ثروت، مبارزه، با عوامل مخل امنیت اقتصادی، امنیت زیست محیطی؛ با رعایت قواعد فقهیم. جود در همین زمینه، امکان‌پذیر است

کلمات کلیدی:

روش تحصیل امنیت، فقه سیاسی، زور، اقناع، اقتدار، مکاتب امنیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1465075>

